

Arrest

nr. 149 464 van 10 juli 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 4 september 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 5 augustus 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De asielprocedure

Op 11 oktober 2011 diende verzoeker een asielaanvraag in.

Op 24 juli 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad).

Op 22 januari 2015, met arrest nummer 136 776 bevestigde de Raad de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 5 augustus 2014 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die verzoeker op 8 augustus 2014 ter kennis werd gebracht en is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten ,

T.M. (...)

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 24/07/2014 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

1.2. De verblijfsmachtigingsprocedures in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet)

Bij aangetekend schrijven van 16 mei 2012 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 12 juni 2012 werd de verblijfsmachtigingsaanvraag onontvankelijk verklaard. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad (RvV 102 120).

Bij aangetekend schrijven van 26 maart 2014 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 6 mei 2014 werd de aanvraag ontvankelijk verklaard en werd verzoeker in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 3 juni 2014 bracht de ambtenaar-geneesheer zijn advies uit.

Op 4 juni 2014 werd aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard. Verzoeker diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad (RvV 156 737).

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt ambtshalve vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat verzoeker werd afgevoerd van ambtswege op 4 mei 2015.

Artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur, verondersteld wordt het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel. Het gaat dan ook op een weerlegbaar vermoeden.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van verzoeker dat hij niets heeft toe te voegen, dat hij ervan uitgaat dat verzoeker zich nog steeds in België bevindt, maar hij beschikt niet over concrete gegevens.

De Raad stelt vast dat de aanwezigheid van verzoeker op het Belgische grondgebied niet wordt bewezen met deze toelichting.

Verzoeker getuigt niet meer van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

Tevens blijkt dat doordat verzoeker geacht wordt het grondgebied te hebben verlaten de bestreden beslissing volledige uitvoering heeft gekregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient de exceptie in de nota met opmerkingen niet verder te worden onderzocht.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS